

[Hans Nielsen.]

Kontrol, ligesom Mejerierne er under Kontrol, saaledes at der bliver Sikkerhed for, at Forbrugerne faar Varer med det Indhold, som disse skal have. Forbrugerne skal beskyttes mod at faa en Vare, der ikke er det, den udgiver sig for. Det kan vi alle være enige om.

Derimod er der kommet Betæneligheder frem ved at fratage Margarinefabrikerne den Produktion, som de er begyndt paa. Det er et Spørgsmaal, som vi kan behandle i det kommende Udvalg. Der kan maaske findes en Udvej, saa at det ikke bliver saa tyngende for Fabrikerne med den bratte Afgang. Jeg ved for øvrigt ikke rigtig, hvorledes det skal forstaas, om Tiden skal løbe fra Fremsettelsen af Forslaget i Fjor eller fra en mulig Vedtagelse af Forslaget i Aar. Formentlig maa det være fra den Dato, da Forslaget vedtages, og Fabrikerne faar da to Aar. Paa en Maade har de ogsaa det tredie Aar in mente til at forberede sig i; thi der var jo efter Udtalelserne her i Fjor al Sandsynlighed for, at Forslaget vilde blive vedtaget. De har altsaa faktisk det tredie Aar til at forberede sig i.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Inger Gautier Schmit: Der er et enkelt Omraade ved Lovforslaget om Tilvirkning og Forhandling af Margarine, der ikke har været berørt, og om hvilket jeg derfor vil tillade mig at sige et Par Ord, skønt jeg ellers i et og alt slutter mig til, hvad vor Ordfører udtalte. Naar man gennemfører dette Lovforslag, mener jeg, at der ogsaa bør tages noget Hensyn til, hvorledes Forbruget af Fedtemulsion kommer til at staa. Vi lever jo i Surrogaternes Tidsalder, det vil sige, at de fleste Naturprodukter efterhaanden afløses af Kunstprodukter. Disse har det Formaal at være billigere end Naturprodukterne og derved skabe sig en større Kundekreds. Det er jo særdeles godt, naar man kun sørger for, at Kunstprodukterne svarer til det, de udgiver for at være deres Formaal i al Almindelighed, at der fremskaffes en billigere Vare end Naturproduktet. Den omtalte Fedtemulsion fremstilles, saa vidt mig bekendt, endog meget billigere end den rene Fløde. Efter hvad der er oplyst, ligger Prisen omkring ved kun en Fjerdedel. For de Mennesker, der bruger Fedtemulsionen i deres Forretninger til at fremstille Kager og lignende, betyder den derfor en stor Fordel, men saa maa ogsaa de, der skal købe denne Vare omsat i Kager

og forskelligt andet, hvor en Konditor bruger Flødeskum, kunne købe Varen adskilligt billigere. Der er ikke nogen Sammenhæng i, at Varer, naar der er opfundet et saadant Kunstprodukt, som kan fremstilles for en Fjerdedel af Naturproduktets Pris, rundt omkring hos de handlende, Bagere og Konditorer, sælges til ganske den samme høje Pris som en Vare, hvortil der benyttes Naturprodukter. Det er muligt, at man ikke i det foreliggende Lovforslag kan ind sætte Bestemmelser om, at Bagere og Konditorer skal have en Forpligtelse til at oplyse Kunderne om, at det er et Kunstprodukt, der er benyttet, men jeg ønsker i dette Tilfælde at slaa til Lyd for, at de mange Købere og Husmødre Landet over kan blive oplyst om, at der er noget, der hedder Fedtemulsion. Vi ved alle, at der er noget, der hedder Margarine og Smør, den store Forskel i Pris har belært os derom; men de aller fleste Husmødre aner ikke, at der er noget, der hedder Fedtemulsion. De giver gladelig det samme for Lagkage og Flødeboller, eller hvad det nu er, med dette Produkt, som om der var Naturfløde deri. Dette Forhold bør forandres. Om det kan ske gennem denne Lov, er jeg ikke klar over, men jeg vil gerne gøre opmærksom derpaa. Jeg kan slutte mig til den ærede socialdemokratiske Talers Udtalelse om, at det ofte er Smaaafolk, der faar den Slags Ting og maa bløde for det, idet de ikke rigtig ved, hvad det er, de køber. Jeg tror, at de fine Konditorier, der har de mest velhavende Kunder, vil bevare den gode Naturfløde i deres Om sætning. Fedtemulsionen vil nærmest blive brugt, kunde jeg tænke mig, i de mindre Forretninger, hvor mange Smaaafolk køber. De kommer da ofte til at give deres Penge ud til Varer og Stoffer, der ikke er det, de giver sig ud for at være.

Jeg har hermed henledet det høje Tings Opmærksomhed paa denne Sag; maaske kan den inddrages under Overvejelserne i det kommende Udvalg.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed dette Forslag er blevet modtaget, selv om Velvillien fra en enkelt Ordfører, den socialdemokratiske, blev udtalt med et, som jeg skønner, ikke helt ringe Forbehold.

Jeg skal overfor de Indvendinger, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) udtalte, og som jeg indrømmer gav en ganske saglig Motivering for det Standpunkt, Socialdemokratiet indtog under forrige Samlings Forhandlinger, bemærke,